

lemmer kunne raabe: „Hør!“ dertil, thi Proprietairclassen vil bestinde sig godt derved, derfor vil der ikke være Noget i veien; men hvorledes den ærede Rigsdagsmand, som siger, at der ikke er stridige Interesser, kort efter kan modsætte sig den Valgmaade, som blev omtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Søsen), det kan jeg slet ikke forstaae; thi den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand yttrede, at Kjøbstædernes Valgmænd burde træde sammen med Landboernes Valgmænd, nemlig saavel dem, der skulle vælge den større Halvdeel, som dem, der skulle vælge den mindre Halvdeel og saa i Forening vælge Medlemmerne til Amtsraadet; men naar den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds mener, at der slet ingen stridige Interesser er, men at Kjøbstad- og Landboere vilde komme godt ud af det med hinanden, hvorfor skulde de da ikke kunne vælge i Forening? Han formeenste derimod, at man ved en saadan Fremgangsmaade vilde gjøre Kjøbstæderne høilig Uret. Den ærede Indenrigsminister sagde igaar i Grunden ogsaa det Samme, idet han yttrede, at principielt var der ikke Noget i veien derfor, men at Kjøbstæderne, for at have den fornødne Garanti, maatte udgjøre en egen Valgklasse, idet han tilspode, at hvis det ikke stete, vilde han ikke kunne gaee ind paa Loven; ja, her staaer min Forstand stille, idet jeg umuligen kan forstaae, hvorledes de, som paastaae, at der ikke er stridige Interesser, dog alligevel holde for, at en særlig Valgklasse er en nødvendig Garanti, og at Lovens Stjæbne berøer derpaa. Jeg troer derimod ganske anderledes at være i Harmoni med mig selv; jeg siger nemlig, at der er stridige Interesser, og derfor holder jeg paa særlige Valg; det nytter ikke i ganske almindelige Tilfælde at sige, at der ikke er stridige Interesser, naar man ikke ved sin Handling, ved sin Stemmegivning om Loven tør vise dette, naar man ikke tør lade de særegne Valgklasser gaee ud af den; efter min Overbeviisning maa den Valgklasse, som er givne Proprietairerne paa Landet, og hvorved de have erholdt en overordentlig stor Fordeel, aldeles falde bort, naar vi faae det høiere Amtsraad for Kjøbstad og Land. Lader os dele Forholdstallet mellem Kjøbstad- og Landboerne, uden at tage Hensyn

til Folkemængden, thi det er ikke Folkemængden, der skal repræsenteres, men det er de forskjellige Interesser; lader os give dem en saadan Repræsentation, at de ikke skulde sige: „Det er for os Ungenting“; lader os give dem en forholdsvis Deel i Repræsentationen, saaledes at de maae indrømme, at det betyder Noget, men lader os bortstjære den falske Valgklasse af Proprietairer, thi Proprietairernes Interesser vilde ganske bestemt blive behørigt varetagne fra Amtsraadets Side, hvad enten de have denne særlige uhyre Ret eller ikke; lader os, for at holde os til Lovudkastet, blive staaende ved Tallet 12 — jeg vilde hellere foretrække et ulige Tal, men jeg skulde paa ingen Maade have Noget imod, at Landet vælger den større Halvdeel og Kjøbstæderne den mindre Halvdeel, naar vi kaste denne forberavelige Proprietairvalgklasse bort, thi hvorfor skal den beholdes? Ere de ikke ogsaa Landboere? Dersom Interesserne ikke ere stridige mellem Kjøbstad og Land, hvorledes skulle de da være stridige imellem Gaardmænd og Proprietairer, eller hvorledes skulle de være stridige mellem Huusmændene og Proprietairerne mere end mellem Kjøbstad og Land? Man kan være ganske rolig for, at Amtsraadet nok alligevel faaer sine Proprietairer; thi det er ikke nogen let Sag for den ringere Mand at være Amtsraadsmedlem; der udfordres noget Mere dertil end Vyslen til at være det, naar han ikke vil udsætte sig for, saa at sige, at blive ruineret. Proprietairerne vilde virkelig nok komme i Betragtning, men det vil blive de Proprietairer, som den almene Mand har Tillid til, og ikke dem, som Proprietairerne vælge for udelukkende at varetage deres Interesser. Kunde vi kaste Proprietairerne ud af Loven og derimod sætte Kjøbstæderne ind, saa skal jeg være med dertil. Jeg maa dernæst udtale, at jeg er fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds deri, at man ikke skal give dette Amtsraad andre Sager end dem, som aabenbart ere og maae være fælles for Kjøbstad og Land, og at man derimod ikke skal lade det faae noget med de Sager at bestille, som ere særlige for Kjøbstad og Land. Hvorfor — jeg nævner ikke dette som Noget, som jeg vil holde paa, men kun for at vise, at det